

Postanowienie Sądu z dnia 8 grudnia 2022 r. – Euranimi/Komisja**(Sprawa T-769/21) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Dumping – Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chin i Tajwanu – Ostateczne cło antydumpingowe – Brak indywidualnego oddziaływania – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych – Niedopuszczalność]**

(2023/C 71/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck i G. Luengo, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1483 z dnia 15 września 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2021, L 327, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku Association Européenne de l'Acier (Eurofer) o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 4) Euranimi, Komisja Europejska i Eurofer pokrywają własne koszty związane z wnioskiem Eurofer o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 31.1.2022.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 6 grudnia 2022 r. – Westpole Belgium/Parlament**(Sprawa T-640/22 R)****[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Świadczenie zewnętrznych usług informatycznych – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]**

(2023/C 71/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Westpole Belgium (Vilvoorde, Belgia) (przedstawiciel: adwokat A. Vercruyse)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: K. Wójcik i E. Taneva, pełnomocnicy)

Przedmiot

We wniosku złożonym na podstawie art. 278 i 279 TFUE skarżąca domaga się, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2022 r. o udzieleniu zamówienia na część 7 zamówienia zatytułowanego „PE/ITEC-ITS19-External Provision of IT Services” trzem oferentom, a nie konsorcjum InfraExpert, do którego należy skarżąca, a po drugie, nakazanie Parlamentowi, by nie wykonywał zaskarżonych decyzji i powstrzymał się od podpisania umów ramowych będących przedmiotem przetargu na część 7 tego zamówienia.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Postanowienie z dnia 14 października 2022 r., Westpole Belgium i Unisys Belgium/Parlement (T 640/22 R), zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2022 r. – Elektrawinds Shabla South/Rada**(Sprawa T-759/22)**

(2023/C 71/43)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: „Elektrawinds Shabla South” EAD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat M. Grozdev)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz.U. 2022, L 261, s. 1);
- stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia w części, w której określono obowiązkowy pułap dochodów rynkowych producentów uzyskanych z wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł, o których mowa w art. 7 ust. 1, a także w części, w której ustanowiono uprawnienia każdego państwa członkowskiego do konfiskaty (nacjonalizacji) na rzecz państwa „nadwyżek dochodów” tych producentów (zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 9 rozporządzenia);
- zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: brak właściwości

Rozporządzenie (UE) 2022/1854 przyjęto z naruszeniem prawa Unii, przy braku właściwości Rady. W art. 122 TFUE ustanowiono właściwość Rady do określenia środków w przypadku wystąpienia poważnych trudności w sektorze energii elektrycznej, lecz to postanowienie traktatu ma bardzo ograniczony zakres zastosowania, a przewidziane w rozporządzeniu środki nie są już objęte tym zakresem. Zgodnie z art. 122 ust. 1 TFUE Rada może postanowić o środkach stosownych do sytuacji gospodarczej, w szczególności w przypadku wystąpienia poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty, zwłaszcza w obszarze energii. A zatem w art. 122 TFUE nie ustanowiono właściwości prawodawczej Rady do przyjmowania środków mających na celu zarządzanie kryzysem w obszarze energetyki, lecz wyłącznie właściwość do określenia środków w przypadku wystąpienia poważnych trudności w dostawach określonych produktów, w tym energii.

2. Zarzut drugi: naruszenie zasady proporcjonalności

Rozporządzenie (UE) 2022/1854 narusza zasadę proporcjonalności. Artykuł 122 TFUE umożliwia wyłącznie przyjmowanie stosownych środków, a wprowadzenie obowiązkowego pułapu dochodów rynkowych producentów nie jest stosownym środkiem, ponieważ nie odnosi się bezpośrednio do kształtowania cen energii. Ceny pozostaną takie, i będą się rozwijały, jak zawsze, z nałożeniem lub bez nałożenia ograniczeń dochodów. Poza tym popyt na energię elektryczną i gaz ziemny nie zmieni się poprzez ustanowienie pułapów dochodów i podatków od dochodów rynkowych.